

nærmere Forespørgsel fra Udvalgets Side at søge at skaffe Oplysninger tilstede om enhver enkelt Post, med Hensyn til hvilken der maatte være Lovl. tilstede; thi jeg tør selvfølgelig ikke indstaa for, at der ikke skulde kunne være indløbet en Feil, men i deres Almindelighed tror jeg at turde paastaa, at de statistiske Oplysninger, som her ere meddelte, ere fuldstændig paalidelige.

Fenger: Jeg vil da kun med Hensyn til det første af den ærede Indenrigsminister berørte Punkt spørge, om man ikke maatte har benyttet sig af et mindre korrekt Udtryk, naar man siger, at man ved de Sager, der nu ere henlagte til Postinspektørernes Afgjørelse, tidligere næsten altid brugte den Forretningssgang, at man indhentede Betænkninger. Det kunde maatte sluttes af den ærede Indenrigsministers Utringer, at jeg havde havt nogen som helst dybere Indsigt i Detaillen af Forretningerne i Generalpostdirektoratet, men dette maa jeg tilstaa, at jeg aldrig har havt; jeg har kun indtaget en Stilling som staaende udenfor det og har altsaa kun erfaret, hvad man paa den Maade kan faae at vide. Men det, der har frapperet mig, og som gjør, at jeg ikke kan tro Andet, end at der virkelig maa være en temmelig betydelig Forsøgelse i Mængden af de Forretninger, som ere paalagte Postinspektørerne, er netop det, at den ærede Minister har givet dem 2 Fuldmægtige til Assistance, som de ikke have havt før. Tidligere have Postinspektørerne havt en ganske ringe Sum, saavidt jeg husker, 600 Rd. til Kontorhold, men nu er der, foruden dette Kontorhold, tillige foreslaaet en betydelig Forsøgelse af kyndig Assistance, og det vilde man neppe have givet dem, hvis ikke deres Forretningsmængde var blevet betydelig udvidet fremfor, hvad den tidligere har været. Da det jo nemlig er ligesaa let at afgive Bæst, som at afgive Betænkning, ja i mange Tilfælde endog lettere, skulde man jo tro, at dersom deres Virksomhed tidligere havde været saaledes, at Pluraliteten eller næsten alle den Slags Betænkningssager vare komne til deres Betænkning, saa maatte de nu uden forøget Assistance kunne afgjøre dem.

Indenrigsministeren: Det er klart, at Generalpostdirektoratet eller den Institution, der nu har overtaget dets Funktion, nemlig Indenrigsministeriets 2de Departement, derved, at den er bleven fri for at modtage disse Sager, journalisere dem, sende Spørgsskrivelse til vedkommende Postinspektør, modtage Svar, journalisere dette og sende endeligt Svar, er bleven lettet for alt det Ombygsarbejde, den hidtil har havt. Det er altsaa klart, at der var et Overflud af Kræfter, der kunde henlægges til Postinspektørernes Hjælp, og dette stete da af den ganske naturlige Grund, at medens de hidtil ikke behøvede, naar de vilde reise, at have nogen Person paa deres Kontor,

for i deres Fraværelse kunde give Folk, der vilde indhente Oplysninger, Svar, var det nu, da de selv afgjorde Sagerne, nødvendigt, at der var Nogen tilstede, som, naar de reiste, kunde overtage denne Funktion og give Publikum, som henvendte sig paa Kontoret for at faae Oplysninger, Bæst. Dette var en Nødvendighed, for at Postinspektørerne kunde indrette sig saaledes, at de ikke behøvede ved deres Kontorforretninger at lade sig afholde fra at reise, og netop derfor stillede man det Overflud af Kræfter, som var blevet overflødig i Postvæsenets Overbestyrelse, til deres Raadighed, saaledes at de kunne reise, naar der skal reises, og have en Mand paa deres Kontor til at udføre Expeditionen og give Publikum Oplysninger, en Mand, som var i en saadan Stilling og havde en saadan Dannelse, at han var i Stand dertil. Denne Indretning er altsaa truffen netop, for at Postinspektørerne ikke ved deres Kontorforretninger skulde blive afholdte fra at reise.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. N. Hansen: Maa jeg foreslaa denne Sag henvist til det Udvalg, der er nedsat angaaende „Forlag til Lov om Kontorholdsogdtgjørelser til forskjellige Retstbetjentebeder.“

Uden Forhandling blev J. N. Hansens ovenstaaende Forlag

vedtaget enstemmig med 58 Stemmer.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forlag til til Lov om Afhændelse af nogle det nedlagte kongelige Skolelærer-Seminarium i Lyngby tilhørende Eiendele.“
(Lovforslaget findes i Tillæg A Spalte 1501 ff.)

Høgsbro: Ministeriet har, efter de foreliggende Bemærkninger til Lovforslaget, opfattet den Forhandling, der fandt Sted her i Thinget i Samlingen 1871—72 angaaende den fremtidige Benyttelse af Bygningerne for det kongelige Skolelærerseminarium i Lyngby, efterat selve Seminarieret var nedlagt, som om det havde været Tanken, at Ministeriet skulde leie dem bort paa et halvt Aars Opsigelse. Det tror jeg ikke var Tilfældet. Udvalget, for hvilket jeg havde den Ære at være Dødsfører, tænkte, saavidt jeg erindrer Forhandlingerne, paa en saadan Anvendelse af Bygningerne, at de afhændedes tilligemed Grunden, som de stode